

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KAUNO APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2024 m. vasario 8 d. Nr. 21RE1- (AG1-302/11-2023)

Kaunas

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Kauno apygardos skyrius, susidedantis iš Komisijos narių Lionelos Gelmanienės (pranešėja), Edvardo Juciaus, Birutės Pranevičienės (posėdžio pirmininkė) ir Karines Zavgorodnajos,

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos O. B. patikslintą skundą atsakovei Kauno miesto savivaldybės administracijai dėl Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2023 m. spalio 16 d. sprendimo Nr. 90762 panaikinimo.

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėja O. B. kreipėsi į Lietuvos administracinių ginčų komisijos Kauno apygardos skyrių (toliau – Komisija) su patikslintu skundu, prašydama panaikinti 2023 m. spalio 16 d. Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus sprendimą Nr. 90762 „Dėl teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijas“ (toliau – Skundžiamas sprendimas).

Skunde nurodo, kad Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyrius Skundžiamu sprendimu nusprendė pareiškėjos 2023 m. rugsėjo 11 d. pateiktą prašymą-paraišką Nr. 71176 piniginei socialinei paramai gauti netenkinti. Pareiškėja nesutinka su Skundžiamu sprendimu. Nurodo, kad pareiškėjai nėra suprantama, kodėl Skundžiamu sprendimu buvo nuspręsta, kad pareiškėja neturi teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijas už laikotarpį nuo 2023 m. rugsėjo 1 d. iki 2024 m. balandžio 30 d. Pabrėžė, kad Skundžiamame sprendime nors ir nurodomos konkrečios teisės aktų normos, kuriomis remiantis buvo nuspręsta, kad pareiškėja neturi teisės į kompensaciją, tačiau jos nėra pagrįstos jokiais paskaičiavimais. Pareiškėjos vertinimu, Skundžiamas sprendimas negali būti laikomas motyvuotu ir pagrįstu bei atitinkančiu administraciniam aktui keliamus reikalavimus, kas yra pagrindas jį panaikinti.

Pareiškėja remiasi Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo (toliau – Paramos įstatymas) 7 straipsnio nuostatomis ir nurodo, kad pareiškėjai neaišku, kuo remiantis buvo nuspręsta, kad pareiškėja neturi teisės į kompensaciją, nes turto vertės normatyvas sprendime nenurodytas, o tik formaliai pasisakyta, kad jis viršija turto vertės normatyvą. Pareiškėjos vertinimu, ji atitinka Paramos įstatymo 6 straipsnio ir 7 straipsnio reikalavimus ir jai turėtų būti paskirta kompensacija už būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidas (b. l. 25, 26).

Atsakovė Kauno miesto savivaldybės administracija prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime į pareiškėjos skundą atsakovė nurodo, kad pareiškėja kreipėsi į atsakovę su 2023 m. rugsėjo 11 d. prašymu-paraiška Nr. 71176 dėl būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijų už laikotarpį nuo 2023 m. rugsėjo 1 d. iki 2024 m. balandžio 30 d. Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyrius Skundžiamu sprendimu pareiškėjos prašymą atmetė Paramos įstatymo 6 straipsnio 1 punkto ir 7 straipsnio 1 dalies pagrindu (nuosavybės teise turimo turto vertė viršija turto vertės normatyvą).

Atsakovė remiasi Paramos įstatymo 7 straipsnio nuostatomis ir nurodo, kad Paramos įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 1 punkte yra numatyta išimtis, kada socialinė pašalpa ar kompensacija gali būti skiriama net ir viršijant turimo turto normatyvą – turtas 3 mėnesius nebus vertinamas, kai dėl piniginių socialinės paramos asmuo kreipiasi pirmą kartą arba praėjus 24 mėnesiams po paramos gavimo. Paaiškina, kad šiuo atveju ši išimtis negali būti taikoma, nes paskutinį kartą pareiškėjai būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens kompensacija buvo skirta už 2023 m. kovo – rugpjūčio mėnesius, t. y. ginčo atveju kompensacijos skyrimo klausimas sprendžiamas ne pirmą kartą, o nuo paskutinio paskyrimo nėra praėję 24 mėnesiai. Tai patvirtina Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2024 m. sausio 24 d. pažyma Nr. 77313.

Atsakovė taip pat paaiškina, kad pagal Paramos įstatymo 14 straipsnio 1 dalį, skaičiuojant turto normatyvą, vertinamas visas besikreipiančiojo asmens turimas turtas: statiniai, žemė, transporto priemonės, vertybiniai popieriai, piniginių lėšos ir kt. Bendrą turto vertės normatyvą, kuris palyginamas su šeimos arba vieno gyvenančio asmens faktiškai turimo turto verte, apskaičiuoja savivaldybės, remdamosi informacija apie gyventojų turimą turta, kuri gaunama iš valstybės registru ir žinybinių registru bei valstybės informacinių sistemų. Kelerius metus turtas nebuvo vertinamas siekiant sušvelninti socialines koronaviruso pandemijos pasekmes, o vėliau – apsaugoti nepasiturinčius gyventojus nuo infliacijos sukeltų neigiamų pasekmių bei energijos išteklių kainų staigaus augimo. Įsigaliojus Paramos įstatymo pakeitimams, Seimas grąžino iki 2020 m. birželio galiojusią tvarką, kai, skiriant gyventojams šildymo ir vandens šildymo išlaidų kompensacijas ar socialinę pašalpą, vertinamas gyventojų nuosavybės teise turimas turtas, todėl priėmus prašymus-paraiškas, pateikiamas 2023 m. rugsėjo 1 d. ir vėliau, turi būti vertinamas visas turimas asmens (šeimos) turtas (kilnojamasis, nekilnojamasis ir kt.).

Nurodo, kad pareiškėjos prašymas-paraiška pateiktas 2023 m. rugsėjo 11 d., todėl, vertinant teisę į kompensaciją, jau turi būti vertinamas ir pareiškėjos visas turimas turtas – ne tik piniginių lėšos, bet ir kitas paramos įstatyme numatytas turtas.

Iš Nekilnojamojo turto registro duomenų nustatyta, kad pareiškėjos vardu yra registruotas butas Kaune, kurio vidutinė rinkos vertė yra 112000,00 Eur. Kito turto pareiškėja neturi. Atlikus skaičiavimus, Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2023 m. spalio 16 d. išvadoje Nr. 17575, kurioje naudojami Paramos įstatymo 16 straipsnyje nurodyti turto vertės normatyvo apskaičiavimai ir viešųjų registru duomenys, nustatyta, kad pareiškėjos viso turimo turto vertė yra 112000,00 Eur, o viso turto vertės normatyvas, kuriam esant pagal Paramos įstatymo nuostatas būtų galima skirti kompensaciją, yra 90557,00 Eur (iš šios bendros viso turto 90557,00 Eur vertės būsto normatyvas neturi viršyti 71460,00 Eur). Iš šių duomenų matyti, kad pareiškėjos turimo turto (buto) vertė viršija Paramos įstatymo nustatytą turto normatyvą, todėl pareiškėjai kompensacija už jos prašomą laikotarpį negali būti paskirta. Taip ir buvo nurodyta atsakovės Skundžiamame sprendime – kompensacija neskirta, nes nuosavybės teise turimo turto vertė viršija turto vertės normatyvą bei nurodyti tai numatantys Paramos įstatymo straipsniai. Skundžiamas sprendimas buvo pagrįstas skaičiavimais pagal 2023 m. spalio 16 d. išvados Nr. 17575 duomenis.

Atsakovė pažymi, kad šiuo atveju kompensacija neskirta ne dėl pareiškėjos turimų lėšų (santaupų), o dėl to, kad pareiškėjos turimo nekilnojamojo turto – buto – vertė viršija Paramos įstatymo nustatytą būsto vertę, o tuo pačiu ir viso bendro turto normatyvą. Turto normatyvo ribos nustatytos Paramos įstatyme ir savivaldybė privalo jomis vadovautis. Esant nurodytomis Paramos įstatymo nuostatomis, atsakovė neturi teisės ir galimybių interpretuoti kompensacijos skyrimo sąlygų kitaip nei jos nurodytos Paramos įstatyme. Nors pareiškėja praeitais metais ir gavo kompensacijas, bet nuo 2023 m. rugsėjo 1 d. pakeitus Paramos įstatymą ir grąžinus turto normatyvo vertinimą, pareiškėjai pagal turimo nekilnojamojo turto vertę kompensacija nebepriskaičiuojama.

Atsakovės vertinimu, naikinti Skundžiamo sprendimo nėra pagrindo, jis priimtas pagrįstai, atitinka Paramos įstatymo nuostatas (b. l. 53–57).

Skundas tenkintinas.

Byloje ginčas kilo dėl atsakovės Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2023 m. spalio 16 d. sprendimo Nr. 90762 „Dėl teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijas“ teisėtumo.

Byloje esantys įrodymai patvirtina faktines aplinkybes, kad pareiškėjai O. B. nuosavybės teise priklauso butas/patalpa – butas, un. Nr. (*duomenys neskelbtini*), esantis (*duomenys neskelbtini*), Kaune (b. l. 72). Šiame būste pareiškėja yra deklaravusi savo gyvenamą vietą (b. l. 69, 70).

Pareiškėja O. B. kreipėsi į Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyrių su 2023 m. rugsėjo 11 d. prašymu-paraiška Nr. 71176 piniginei socialinei paramai gauti, prašydama skirti būsto šildymo išlaidų kompensaciją, karšto vandens išlaidų kompensaciją ir geriamojo vandens išlaidų kompensaciją už laikotarpį nuo 2023 m. rugsėjo 1 d. iki 2024 m. balandžio 30 d. (b. l. 64-68).

Skundžiamame sprendime, kurį pasirašė vyresnioji specialistė I. Z. [*duomenys neskelbtini*], nurodyta: „Vadovaudamasi (-s) Lietuvos Respublikos piniginių socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymu ir savivaldybės tarybos nustatyta tvarka patvirtintu piniginių socialinės paramos teikimo tvarkos aprašu nustatau, kad teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijas nuo 2023 m. rugsėjo 1 d. iki 2024 m. balandžio 30 d. pagal deklaruotos gyvenamosios vietos adresą – Kaunas, (*duomenys neskelbtini*), neturi šios gyvenamąją vietą bendrai deklaravusių asmenų grupės (vienas gyvenantis asmuo): O. B., gimimo data (*duomenys neskelbtini*), vienas gyvenantis asmuo.“ Skundžiamame sprendime taip pat nurodyta: „Prašymas skirti būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijas nepatenkintas vadovaujantis Lietuvos Respublikos piniginių socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo 6 str. 1 p. 7 str. 1 d. (nuosavybės teise turimo turto vertė viršija turto vertės normatyvą)“. Nurodyta priimto sprendimo apskundimo tvarka. (b. l. 27, 59).

Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2023 m. spalio 16 d. pranešimu Nr. 17576 „Dėl teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijas“ vyresnioji specialistė I. Z. [*duomenys neskelbtini*], vadovaudamasi Paramos įstatymu, informavo pareiškėją, kad pagal pareiškėjos 2023 m. rugsėjo 11 d. pateiktą prašymą-paraišką Nr. 71176 piniginei socialinei paramai gauti 2023 m. spalio 16 d. sprendimu Nr. 90762 nustatyta, kad pareiškėja (bendrai gyvenantis asmenys) neturi teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijas už laikotarpį nuo 2023 m. rugsėjo 1 d. iki 2024 m. balandžio 30 d. Nurodė, kad pareiškėjos prašymas skirti būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens kompensacijas nepatenkintas vadovaujantis Paramos įstatymo 6 str. 1 p. ir 7 str. 1 d. (nuosavybės teise turimo turto vertė viršija turto vertės normatyvą) (b. l. 28, 58).

Atsakovė kartu su atsiliepiamu į pareiškėjos skundą taip pat pateikė dokumentų kopijas, kuriose yra duomenų apie tai, kad:

VĮ Registrų centro 2023-10-16 išraše nurodyta, kad O. B., gim. (*duomenys neskelbtini*), nuosavybės teise valdo (*duomenys neskelbtini*) patalpą/butą, Kaunas, (*duomenys neskelbtini*) (b. l. 71).

Nekilnojamojo turto registro 2023-10-16 pažymoje socialinei paramai gauti nurodyta, kad butas/patalpa – butas, un. Nr. (*duomenys neskelbtini*), esančio (*duomenys neskelbtini*), vidutinė rinkos vertė: 112000 Eur, nuosavybės teise priklauso pareiškėjai O. B. (b. l. 72).

VĮ „Regitra“ - LR kelių transporto priemonių registro 2023-11-13 išraše nurodyta, kad pagal paieškos kriterijų: asmens kodas – (*duomenys neskelbtini*), nėra duomenų (b. l. 74).

SODRA duomenų bazės 2023-09-11 išraše nurodyta, kad pareiškėjai O. B. laikotarpiu 2023-06-01 – 2023-09-11 priskaičiuota 2646,96 Eur senatvės pensijos (b. l. 73).

Nacionalinė mokėjimo agentūros 2023-09-11 duomenų bazės išraše nurodyta, kad pagal paieškos kriterijų: asmens kodas – (*duomenys neskelbtini*), nėra duomenų (b. l. 75).

Swedbank AB 2023-12-08 sąskaitos išraše nurodyta, kad pareiškėjos O. B. sąskaitoje 2023-11-30 yra 8,96 Eur likutis, 2023-12-08 yra 7,96 Eur likutis (b. l. 29, 30).

Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2024-01-24 pažymoje apie bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens pajamas ir taikomus normatyvus būsto šildymo išlaidų, geriamojo vandens išlaidų ir karšto vandens išlaidų kompensacijoms apskaičiuoti Nr. 77313 nurodyta, kad pareiškėjai skaičiuojamos būsto šildymo išlaidų, geriamojo vandens išlaidų ir karšto vandens išlaidų kompensacijos už 2023-03, 2023-04, 2023-05, 2023-06, 2023-07, 2023-08 (b. l. 62, 63).

Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2023 m. spalio 16 d. išvadoje dėl teisės į piniginę socialinę paramą nurodyta, kad įvertinus 2023 m. rugsėjo 11 d. prašymo-paraiškos Nr. 71176 prieduose pateiktus duomenis nustatyta, kad O. B., deklaravusi gyvenamą vietą (*duomenys neskelbtini*), Kaunas, neturi teisės į piniginę socialinę paramą, nes jos deklaruoto turto vertė viršija nustatyto turto vertės normatyvą. Nustatytas bendras turto vertės normatyvas: 90557,00. Deklaruoto turto vertė: 112000,00 (b. l. 61).

Nagrinėjamoje byloje pareiškėja Skundžiamo sprendimo neteisėtumą grindžia tuo, kad jis yra nemotyvuotas ir nepagrįstas ir todėl neatitinka administraciniam aktui keliamų reikalavimų. Pareiškėja mano, kad ji atitinka Paramos įstatymo nustatytus reikalavimus ir jai turėtų būti paskirta kompensaciją už būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidas.

Atsakovė šioje administracinėje byloje pagal vykdomų funkcijų apimtį bei paskirtį, veiklos pobūdį ir turimus įgaliojimus priskirtina viešojo administravimo subjektams, todėl savo veikloje (taip pat, priimdama Skundžiamą sprendimą) privalo vadovautis ir Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – ir VAI) (*akto redakcija, galiojusi nuo 2023-01-01 iki 2023-11-30*) nuostatomis. Nagrinėjant šį ginčą svarbu nustatyti, ar atsakovė tinkamai pagal VAI nuostatų reikalavimus išnagrinėjo pareiškėjos prašymą, ar nebuvo pažeistas įstatymas ar kitas teisės aktas, ar viešojo administravimo subjektas neviršijo kompetencijos. VAI 3 straipsnio 4 punkte įtvirtintas įstatymo viršenybės principas reikalauja, kad administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais, o vadovaudamasis 5 punkte nustatytu išsamumo principu, viešojo administravimo subjektas į prašymą (skundą) turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo (skundo) nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo (skundo) turinį. Komisija, vertindama Skundžiamo sprendimo teisėtumą, be kita ko, privalo įvertinti, ar jis atitinka privalomuosius individualiam administraciniam aktui keliamus reikalavimus, nustatytus VAI 10 straipsnio 5 dalyje, pagal kurią reikalaujama, kad kiekviename administraciniame sprendime be kita ko būtų nurodyti administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės (5 p.), administracinio sprendimo motyvai (6 p.).

Motyvavimo pareigos turinys Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje, visų pirma, siejamas su teisėtumo principo suponuojamų reikalavimų laikymusi. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – ir LVAT) yra pažymėjęs, kad individualiame administraciniame akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (žr., pvz., LVAT 2011 m. birželio 27 d. išplėstinės teisėjų kolegijos sprendimą byloje Nr. A556-336/2011; 2014 m. kovo 25 d. išplėstinės teisėjų kolegijos nutartį administracinėje byloje Nr. A756-997/2014, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo biuletenis Nr. 25, 2014, 130–142 p.).

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje taip pat pažymėta, kad viešojo administravimo subjektai sprendžia skirtingo pobūdžio teisinius santykius, kuriuos reguliuoja specialios teisės normos, skirtos tik šiems teisiniams santykiams reglamentuoti, ir skirtinguose teisiniuose santykiuose priimamų individualių administracinių aktų turinys gali būti skirtingas (pagal apimtį, struktūrą ir pan.), nes gali būti nulemtas tų specialiųjų teisės normų reikalavimų, kurios reglamentuoja atitinkamus teisinius santykius (žr. LVAT 2010-10-04 nutartį administracinėje byloje Nr. A438-1116/2010). Todėl kiekvienu konkrečiu atveju vertinant individualaus administracinio akto teisėtumą turi būti atsižvelgiama ir į tuos teisės aktus, kurie reguliuoja konkretų teisinį santykį, t. y. turi būti įvertinama, kokie ir kokia apimtimi yra teisiškai reikšmingi faktai bei kokios konkrečios materialinės teisės normos asmeniui gali sudaryti atitinkamas prielaidas bei sąlygas, kad būtų sukurtos, panaikintos ar pakeistos asmens subjektinės teisės tam tikruose teisiniuose santykiuose (žr. LVAT 2010-10-04 nutartį administracinėje byloje Nr. A438-1116/2010). Visgi, net ir esant tokiai situacijai, kiekvienu atveju negali būti paneigiama viešojo administravimo institucijos pareiga pagrįsti asmenų atžvilgiu priimamus individualius administracinius aktus, t. y. nurodyti konkrečiu atveju pakankamus ir aiškius motyvus, lėmusius sprendimo priėmimą (žr. LVAT 2012-03-05

sprendimą administracinėje byloje Nr. I662-5/2012, 2022-06-29 sprendimą administracinėje byloje eA-2530-602/2022).

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymas (*akto redakcija, galiojanti nuo 2023-10-01 iki 2024-05-01*) ir Piniginės socialinės paramos Kauno miesto savivaldybės nepasiturintiems gyventojams teikimo tvarkos aprašas (toliau – Aprašas), patvirtintas Kauno miesto savivaldybės tarybos 2015-01-22 sprendimu Nr. T-14 (*akto redakcija, galiojusi nuo 2020-10-22 iki 2023-12-21*).

Pagal Paramos įstatymo 4 straipsnio 1 dalį piniginę socialinę paramą savivaldybės teikia vykdydamos savarankiškąją savivaldybių funkciją, kuri yra finansuojama iš savivaldybių biudžetų lėšų. Paramos įstatymo 5 straipsnis išskiria dvi piniginės socialinės paramos rūšis: 1) socialinė pašalpa; 2) būsto šildymo išlaidų, geriamojo vandens išlaidų ir karšto vandens išlaidų kompensacijos.

Teisė į kompensacijas įgyjama atitinkant Paramos įstatymo 7 straipsnyje numatytus reikalavimus. Šiame straipsnyje reglamentuota, kad gyvenamąją vietą būste deklaravę arba būstą nuomojantys bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į kompensacijas, jeigu kreipimosi dėl kompensacijų metu atitinka visus šiuos reikalavimus: 1) bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens nuosavybės teise turimo turto, nurodyto šio įstatymo 14 straipsnyje, vertė neviršija turto vertės normatyvo. Jeigu bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens nuosavybės teise turimo turto, nurodyto šio įstatymo 14 straipsnyje, vertė viršija turto vertės normatyvą, nustatant teisę į kompensacijas, kai kreiptasi pirmą kartą arba praėjus ne mažiau kaip 24 mėnesiams nuo paskutinio mėnesio, už kurį kompensacijos buvo paskirtos, šis reikalavimas 3 mėnesius netaikomas; 2) kiekvienas vyresnis kaip 18 metų bendrai gyvenantis asmuo, vienas gyvenantis asmuo arba vaikas (įvaikis) nuo 16 iki 18 metų atitinka bent vieną iš šio įstatymo 8 straipsnyje nurodytų sąlygų, kurioms esant bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į piniginę socialinę paramą; 3) įsiskolinusieji už būsto šildymą ir (ar) karštą vandenį, ir (ar) geriamąjį vandenį su energijos, kuro, vandens tiekėjais yra sudarę sutartį (sutartis) dėl dalies skolos apmokėjimo, kas mėnesį grąžinant ne daugiau kaip 20 procentų bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens pajamų, arba teismas yra priteisęs apmokėti skolą.

Paramos įstatymo 8 straipsnyje reglamentuojamos sąlygos teisei į socialinę paramą nustatyti. Kompensacijų dydis nustatytas Paramos įstatymo 11 straipsnyje. Normatyvai kompensacijoms apskaičiuoti nurodyti Paramos įstatymo 12 straipsnyje.

Paramos įstatymo 14 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad skiriant piniginę socialinę paramą, į bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens turtą įskaitomas šis bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens nuosavybės teise turimas turtas: 1) statiniai, tarp jų ir nebaigti statyti statiniai; 2) privalomos registruoti transporto priemonės; 3) privaloma registruoti žemės ūkio technika; 4) žemė, įskaitant užimtą miško ir vandens telkinių; 5) gyvuliai, paukščiai, žvėreliai, bičių šeimos, jeigu jų bendra vertė viršija 1 160 eurų; 6) akcijos, obligacijos, vekseliai ir kiti vertybiniai popieriai, pajai, jeigu jų bendra vertė viršija 580 eurų; 7) meno kūriniai, brangakmeniai, juvelyriniai dirbiniai, taurieji metalai, kurių vieneto vertė viršija 580 eurų; 8) piniginės lėšos, turimos bankuose, kitose kredito įstaigose ir ne bankuose bei ne kitose kredito įstaigose, jeigu jų bendra suma viršija 580 eurų, išskyrus gautą vaikui (įvaikiui) išlaikyti priteistą konkrečią pinigų sumą; 9) gautos (negrąžintos) paskolos ar jų dalis, jeigu jų bendra suma viršija 580 eurų, išskyrus aukštųjų mokyklų studentams teikiamas valstybės paskolas arba valstybės remiamas paskolas, kreditus būstui atnaujinti (modernizuoti), jeigu daugiabučio namo butų savininkai įgyvendino ar įgyvendina valstybės ir (ar) savivaldybės remiamą daugiabučio namo atnaujinimo (modernizavimo) projektą, ir gautas (negrąžintas) paskolas nekilnojamajam turtui pirkti (statyti); 10) kitiems asmenims paskolintos (negrąžintos) piniginės lėšos ar jų dalis, jeigu jų bendra suma viršija 580 eurų; 11) valstybės kompensacijos už valstybės išperkamą nekilnojamąjį turtą ir atkuriamos santaupos bei kitos atkuriamos lėšos. Nurodyto straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad į bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens turtą įskaitoma per piniginės socialinės paramos teikimo laikotarpį, praėjusį nuo paskutinio duomenų apie turtą pateikimo, perleisto nuosavybėn kitam asmeniui šio straipsnio 1 dalies 1–8 punktuose nurodyto turto arba jo dalies vertė, kuri nenurodoma kaip bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens nuosavybėn įsigyto naujo turto vertė ar gautos piniginės lėšos.

Turto vertės normatyvo piniginei socialinei paramai gauti apskaičiavimas reglamentuotas Paramos įstatymo 16 straipsnyje: šio įstatymo 15 straipsnyje nurodytas kiekvieno tipo (būsto ir žemės ploto) nekilnojamojo turto vertės normatyvas bendrai gyvenantiems asmenims arba vienam gyvenančiam asmeniui nustatomas atitinkamo tipo nekilnojamojo turto ploto normatyvą dauginant iš prašymą-paraišką pateikusių asmenų deklaruotos gyvenamosios vietos ar vietos, kurioje nuomojamas būstas, nekilnojamojo to tipo turto ploto vieneto normatyvinės vertės, o kai neturi gyvenamosios vietos, – savivaldybės, kurios teritorijoje gyvena, nekilnojamojo to tipo turto ploto vieneto žemiausios normatyvinės vertės (16 str. 1 d.); šio įstatymo 15 straipsnyje nurodyto kiekvieno tipo nekilnojamojo turto ploto vieneto normatyvinę vertę nustato ir valstybės įmonės Registrų centro interneto svetainėje skelbia valstybės įmonė Registrų centras pagal kiekvienų metų sausio 1 dieną vidutines nekilnojamojo turto rinkos vertes Lietuvos miestuose ir savivaldybių centruose bei kitose savivaldybių teritorijose (16 str. 2 d.); nekilnojamojo turto vertės normatyvas bendrai gyvenantiems asmenims arba vienam gyvenančiam asmeniui apskaičiuojamas sudedant abiejų tipų (būsto ir žemės ploto) nekilnojamojo turto normatyvines vertes (16 str. 3 d.); kilnojamojo turto, vertybinių popierių ir pajų vertės normatyvas bendrai gyvenantiems asmenims arba vienam gyvenančiam asmeniui apskaičiuojamas sudedant 20 valstybės remiamų pajamų dydžių vienam, vyresniam kaip 18 metų, bendrai gyvenančiam asmeniui arba vienam gyvenančiam asmeniui, 15 valstybės remiamų pajamų dydžių kiekvienam kitam, vyresniam kaip 18 metų, bendrai gyvenančiam asmeniui ir 10 valstybės remiamų pajamų dydžių kiekvienam vaikui (įvaikiui) iki 18 metų (16 str. 4 d.); piniginių lėšų, nurodytų šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 8 punkte, normatyvas bendrai gyvenantiems asmenims arba vienam gyvenančiam asmeniui apskaičiuojamas sudedant 15 valstybės remiamų pajamų dydžių vienam, vyresniam kaip 18 metų, bendrai gyvenančiam asmeniui arba vienam gyvenančiam asmeniui, 10 valstybės remiamų pajamų dydžių kiekvienam kitam, vyresniam kaip 18 metų, bendrai gyvenančiam asmeniui ir 5 valstybės remiamų pajamų dydžius kiekvienam vaikui (įvaikiui) iki 18 metų (16 str. 5 d.); turto vertės normatyvas bendrai gyvenantiems asmenims arba vienam gyvenančiam asmeniui apskaičiuojamas sudedant nekilnojamojo turto vertės normatyvą, nurodytą šio straipsnio 3 dalyje, kilnojamojo turto, vertybinių popierių ir pajų vertės normatyvą, nurodytą šio straipsnio 4 dalyje, ir piniginių lėšų normatyvą, nurodytą šio straipsnio 5 dalyje (16 str. 6 d.).

Paramos įstatymo 17 straipsnyje nustatyta, kokios visų bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens gaunamos pajamos įskaitomos skiriant piniginę socialinę paramą, o 19 straipsnyje reglamentuotas pajamų kompensacijoms gauti apskaičiavimas. Paramos įstatymo 20 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo, kurie Lietuvos Respublikos gyvenamosios vietos deklaravimo įstatymo nustatyta tvarka deklaruoja gyvenamąją vietą arba yra įtraukti į gyvenamosios vietos neturinčių asmenų apskaitą, dėl piniginės socialinės paramos kreipiasi į deklaruotos gyvenamosios vietos savivaldybės arba savivaldybės, kurios teritorijoje yra įtraukti į gyvenamosios vietos neturinčių asmenų apskaitą, administraciją [...]. Paramos įstatymo 20 straipsnio 2 dalyje nustatyta kreipimosi dėl piniginės socialinės paramos tvarka, pagal kurią kreipdamasis dėl piniginės socialinės paramos, asmuo turi pateikti asmens tapatybę patvirtinantį dokumentą, Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintos formos prašymą-paraišką ir jos priedus (toliau – prašymas-paraiška) ir prašyme-paraiškoje nurodyti piniginės socialinės paramos skyrimui ir apskaičiavimui būtinus duomenis apie: 1) save ir bendrai gyvenančius asmenis; 2) veiklos pobūdį; 3) turimą turtą ir šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 6–11 punktuose ir 2 dalyje nurodyto turto vertę; 4) gaunamas pajamas; 5) kitą piniginei socialinei paramai gauti būtiną informaciją. Paramos įstatymo 20 straipsnio 3 dalyje nustatyta, jog prie prašymo-paraiškos pridedamos bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens pažymos apie Paramos įstatymo 17 straipsnyje nurodytas pajamas, gautas per 3 praėjusius mėnesius iki mėnesio, nuo kurio skiriama piniginė socialinė parama, arba, jeigu pajamų šaltinis yra pasikeitęs arba tą mėnesį, nuo kurio skiriama piniginė socialinė parama, yra gauta vienkartinė išmoka ar iš karto už du ir daugiau mėnesių išmokėtos kas mėnesį gaunamos pajamos, pajamas to mėnesio, nuo kurio skiriama piniginė socialinė parama, išskyrus atvejus, kai savivaldybės administracija duomenis gauna iš valstybės ir žinybinių registrų bei valstybės informacinių sistemų. Visų prašyme-paraiškoje pateiktų duomenų teisingumą prašymą-paraišką pateikęs asmuo patvirtina savo parašu. Piniginę socialinę paramą

gaunančių asmenų pareigos yra nustatytos Paramos įstatymo 25 straipsnyje, o Administracijos pareigos ir teisės teikiant piniginę socialinę paramą – šio įstatymo 23 straipsnyje.

Kauno miesto savivaldybės tarybos patvirtinto Aprašo 7 punkte nustatyta, kad prašymą-paraišką pateikęs asmuo pateikia duomenis apie mėnesio, einančio prieš prašymo-paraiškos pateikimo mėnesį, paskutinę dieną turimą turtą, nurodytą Paramos įstatymo 14 straipsnyje, ir tai patvirtinančius dokumentus, išskyrus atvejus, kai Socialinės paramos skyrius duomenis gauna iš valstybės ir žinybinių registrų bei valstybės informacinių sistemų. Šie duomenys, jei nėra pasikeitimų, pateikiami kas 12 mėnesių. Šiam terminui pasibaigus piniginės socialinės paramos teikimo laikotarpiu (iki paramos teikimo laikotarpio pabaigos) naujų dokumentų apie turimą turtą pateikti nereikia. teritorijoje paskelbimo“ paskelbtas karantinas, arba kai sueina jų paskelbimo terminai. Aprašo 10 punkte nurodyta, kad turto, nurodyto Paramos įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 1–5 punktuose, vertę nustato Socialinės paramos skyrius, vadovaudamasis Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos parengta metodika ir Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintomis žemės ūkio produkcijos sąlyginėmis vertėmis.

Kompensacijos skiriamos, kai bendrai gyvenantys asmenys ar vienas gyvenantis asmuo atitinka visus Paramos įstatymo 7 straipsnyje nurodytus reikalavimus (Aprašo 21 p.). Socialinės paramos skyriaus tam įgalioti atsakingi darbuotojai (toliau – atsakingi darbuotojai), vadovaudamiesi Paramos įstatymu ir Aprašu, nustato vieno gyvenančio asmens ar bendrai gyvenančių asmenų teisę į piniginę socialinę paramą, nustato piniginės socialinės paramos teikimo laikotarpį ir apskaičiuoja piniginės socialinės paramos dydį. Atsakingi darbuotojai priima sprendimus skirti, nutraukti, sustabdyti, perskaičiuoti piniginę socialinę paramą ar jos neskirti (Aprašo 31 p.). Bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens mėnesio pajamos socialinei pašalpai gauti apskaičiuojamos vadovaujantis Paramos įstatymo 18 straipsniu, kompensacijoms gauti – Paramos įstatymo 19 straipsniu (Aprašo 32 p.). Sprendimas dėl piniginės socialinės paramos skyrimo priimamas ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo prašymo-paraiškos ir visų reikalingų dokumentų gavimo dienos, išskyrus atvejus, kai prašymui-paraiškai nagrinėti ir sprendimui priimti būtinas buities ir gyvenimo sąlygų patikrinimo aktas piniginės socialinės paramos teikimo pagrįstumui nustatyti. Šiais atvejais sprendimas dėl piniginės socialinės paramos skyrimo priimamas ne vėliau kaip per mėnesį nuo prašymo-paraiškos, visų reikiamų dokumentų ir buities ir gyvenimo sąlygų patikrinimo akto gavimo dienos (Aprašo 33 p.).

Komisija pažymi, jog aptartu piniginės socialinės paramos teikimo teisiniu reguliavimu įgyvendinama viena iš socialinės politikos priemonių – gyventojų finansinės naštos sumažinimas dalį būsto šildymo išlaidų, geriamojo vandens išlaidų ir karšto vandens išlaidų subsidijuojant iš Savivaldybės biudžeto lėšų. Būsto šildymo, karšto vandens ir geriamo vandens išlaidų kompensacijos skirtos apsaugoti labiausiai pažeidžiamą socialinę grupę nepasiturinčių asmenų ir teikti būtiną paramą tiems, kuriems labiausiai ir / ar neišvengiamai reikia. Paramos įstatymo 3 straipsnyje įtvirtinti piniginės socialinės paramos principai, vienas iš jų – socialinio teisingumo ir veiksmingumo principas, kuris reiškia, kad piniginė socialinė parama teikiama siekiant sudaryti sąlygas gauti paramą tada, kada jos labiausiai reikia, padėti išvengti skurdo spąstų ir racionaliai naudoti turimus išteklius.

Byloje nustatyta, kad atsakovės Socialinės paramos skyrius tiek 2023 m. spalio 16 d. Skundžiamame sprendime Nr. 90762 nustatęs, kad pareiškėja neturi teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijas už laikotarpį nuo 2023 m. rugsėjo 1 d. iki 2024 m. balandžio 30 d., tiek ir 2023 m. spalio 16 d. pranešime Nr. 17576, nurodė pareiškėjos prašymo netenkinimo pagrindą – pagal Paramos įstatymo 6 str. 1 p. ir 7 str. 1 p. (nuosavybės teise turimo turto vertė viršija turto vertės normatyvą). Komisijos vertinimu, toks Skundžiamo sprendimo pagrindimas negali būti laikomas tinkamu ir išsamiu.

Komisija pažymi, kad Paramos įstatymo 6 straipsnis nuostato reikalavimus teisei į socialinę pašalpą įgyti, kuri yra viena iš Paramos įstatymo 5 straipsnyje nustatytų socialinės paramos rūšių. Tuo tarpu teisei į būsto šildymo išlaidų, geriamojo vandens išlaidų ir karšto vandens išlaidų kompensacijas įgyti būtini reikalavimai yra nustatyti Paramos įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje, o konkrečiai – jos 1–3 punktuose. Be to, Paramos įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 1 punkte yra nustatyta išimtis, kad, jeigu vieno gyvenančio asmens nuosavybės teise turimo turto, nurodyto Paramos įstatymo 14 straipsnyje, vertė viršija turto vertės normatyvą, nustatant teisę į kompensacijas, kai

kreiptasi pirmą kartą arba praėjus ne mažiau kaip 24 mėnesiams nuo paskutinio mėnesio, už kurį kompensacijos buvo paskirtos, šis reikalavimas 3 mėnesius netaikomas. Pažymėtina, kad atsakovė Skundžiamame sprendime neindividualizavo Paramos įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje įtvirtintų nuostatų taikymo ir konkrečiai nenurodė, kurių iš 1–3 punktuose nurodytų reikalavimų pareiškėja galimai neatitinka, o apsiribojo informacija, kad „nuosavybės teise turimo turto vertė viršija turto vertės normatyvą“.

Byloje pateikti rašytiniai įrodymai patvirtina aplinkybę, kad pareiškėja kreipėsi į atsakovę tik dėl būsto šildymo išlaidų, geriamo vandens išlaidų ir karšto vandens išlaidų kompensacijų skyrimo, todėl vien tai, kad atsakovė Skundžiamame sprendime nurodė, jog vadovavosi Paramos įstatymo 6 straipsnio 1 punktu, kuris išimtinai reglamentuoja teisės į socialinę pašalpą nustatymo sąlygas, rodo, kad atsakovė ne tik netinkamai teisiškai kvalifikavo atsisakymą tenkinti pareiškėjos prašymą, bet neindividualizavo pareiškėjai neigiamas pasekmes sukeliančio Skundžiamo sprendimo. Be to, pažymėtina, kad Skundžiamame sprendime apskritai nenurodyta jokių faktų ir įrodymų, kuriais atsakovės darbuotoja rėmėsi vertindama pareiškėjos prašymą-paraišką ir priimdama Skundžiamą sprendimą.

Komisijos vertinimu, Skundžiamame sprendime neįvardijus, kurio iš nurodytų Paramos įstatyme įtvirtintų reikalavimų neatitinka pareiškėja, ir neatskleidus kokie faktiniai duomenys (įrodymai) ir/ar konkretūs paskaičiavimai rodo minėtus neatitikimus, yra eliminuojama galimybė pareiškėjai suprasti Skundžiamo sprendimo tiek faktinį, tiek teisinį pagrindą ir apriboja pareiškėjos teisę argumentuotai ginčyti jai neigiamas teises pasekmes sukeltą individualų administracinį aktą ir ginti, pareiškėjos vertinimu, galimai pažeistą teisę į piniginę socialinę paramą.

Komisija pažymi, kad įgyvendindamas diskrecijos teisę, viešojo administravimo subjektas privalo atidžiai iširti, paremti savo vertinimą argumentais, kurie yra reikšmingi ir kurie pagrindžia jais remiantis padarytas išvadas, atspindi faktines aplinkybes tokias, kokios jos iš tikrųjų yra, bei kurių pakanka pagrindimui, ir atsižvelgti į visus svarbius veiksnius (šiuo aspektu žr. LVAT 2014 m. vasario 10 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A662-563/2014). Pažymėtina ir tai, kad tinkamas motyvavimas apima ne tik tinkamą teisinio pagrindo nurodymą ir taikymą, bet ir reikalavimą priimame teisės akte nurodyti pagrindinius faktus. Kaip ne kartą akcentavo Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas, esminė individualaus administracinio akto pagrįstumo sąlyga – turi būti nustatytos ne pavienės faktinės aplinkybės, o juridinių faktų visetas, būtinas ir pakankamas teisės normai taikyti (žr., pavyzdžiui, 2015 m. vasario 18 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A398-442/2015; 2012 m. liepos 20 d. nutartį administracinėje byloje A520-2294/2012; 2012 m. rugpjūčio 3 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A444-2366/2012).

Konstatuotina, kad byloje Skundžiamas sprendimas, kuriame nėra nurodyta, kokie ir kokia apimtimi teisiškai reikšmingi faktai buvo nustatyti prieš jį priimant bei kokios konkrečios materialinės teisės normos sąlygojo Skundžiamo akto priėmimą, yra visiškai nemotyvuotas, prieštarauja bendriesiems teisės principams, pažeidžia pareiškėjos teisėtus lūkesčius, nedera su gero administravimo bei atsakingo valdymo imperatyvais. Komisijos vertinimu, motyvacijos nebuvimas yra esminis VAĮ 3 straipsnio 5 punkte įtvirtinto išsamumo principo ir 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktų pažeidimas bei savarankiškas Skundžiamo sprendimo panaikinimo pagrindas.

Pastebėtina, kad dėl visų faktinių aplinkybių, atliktų skaičiavimų ir taikyto teisinio reglamentavimo, atsakovė yra plačiai pasisakiusi Komisijai pateiktame atsiliepime į pareiškėjos skundą, tačiau atsakovės paaiškinimai dėl byloje kilusio ginčo negali būti laikomi Skundžiamo sprendimo pagrindimu ir motyvais. Kaip yra pažymėjęs LVAT, kilus ginčui teisme (nagrinėjamu atveju – Komisijoje) dėl individualaus administracinio akto, kuris yra be jokių motyvų, tokį aktą priėmusio viešojo administravimo subjekto (atsakovo) pozicija, kad jis atitinkamu procesiniu būdu (atsiliepime į pareiškėjo skundą, paaiškinimuose teismo posėdžio metu ir pan.) bando nurodyti tokio akto motyvus, teismui negali būti pagrindas į tai atsižvelgti, nes, kaip jau buvo minėta Viešojo administravimo įstatymo 8 straipsnio 1 ir 2 dalies (ginčui aktualios VAĮ redakcijos 10 straipsnio nuostatos) reikalavimai turi būti išpildyti priimant individualų administracinį aktą. Skundžiamo individualaus akto priėmimo motyvų nurodymas teismo proceso metu (jei jie nėra nurodyti priimtame akte) negali būti vertinamas ir neturi įtakos nemotyvuoto akto teisėtumo ir pagrįstumo vertinimui (žr., pvz., LVAT 2013-06-13 sprendimą administracinėje byloje Nr. A-502-940/2013;

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2016-12-22 sprendimą administracinėje byloje Nr. A-2074-146/2016). Viešojo administravimo subjekto priimto sprendimo motyvai privalo būti išdėstyti priimtame sprendime, nes viešojo administravimo subjektui tenkanti pareiga motyvuoti savo priimamus sprendimus negali būti perkelta teisingumą vykdančiai institucijai (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2014 m. kovo 25 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A556-34/2014; kt.).

Komisija, įvertinusi aukščiau nurodytą teisinį reglamentavimą bei nustatytas ginčui reikšmingas aplinkybes, sprendžia, kad pareiškėjos atžvilgiu priimtas Skundžiamas sprendimas negali būti laikomas pagrįstu ir teisėtu, nes neatitinka VAI 10 straipsnio 5 dalies reikalavimų. Skundžiamas sprendimas nurodytos teisės normos požiūriu surašytas ydingai, nes jame nėra išdėstyti motyvai, nėra nurodyti teisiškai reikšmingi faktai bei nenurodytos konkrečios materialinės teisės normos (teisinis pagrindas), kuriomis atsakovė vadovavosi priimdama Skundžiamą sprendimą. Tokį atsakovės priimtą administracinį aktą laikyti teisėtu nėra teisinio pagrindo, todėl pareiškėjos skundas yra pagrįstas ir tenkintinas.

Remdamasi išdėstytais motyvais, Komisija konstatuoja, kad Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2023 m. spalio 16 d. sprendimas Nr. 90762 „Dėl teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijas“ yra neteisėtas iš esmės, nes neatitinka esminių VAI 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktuose nustatytų reikalavimų administraciniam sprendimui, tai yra savo turiniu prieštarauja aukštesnės galios teisės aktams, todėl yra naikintinas (Administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ABTĮ) 91 str. 1 d. 1 p.; IAGNTĮ 20 str. 1 d. 2 p.).

Pripažinus, kad ginčijamas sprendimas neatitinka teisės aktų reikalavimų, vadovaujantis ABTĮ 94 straipsnyje numatytais akto panaikinimo pasekmėmis, atsakovė privalo tinkamai išnagrinėti pareiškėjos O. B. 2023 m. rugsėjo 11 d. prašymą-paraišką Nr. 71176 piniginei socialinei paramai gauti ir priimti teisės aktų reikalavimus atitinkantį motyvuotą sprendimą.

Pažymėtina, kad sprendimas, kuriuo panaikintas viešojo administravimo subjekto priimtas aktas dėl to, jog jame neaiškūs jo priėmimo motyvai ar netinkamai nurodytas teisinis pagrindas, nereiškia, kad viešojo administravimo subjektas yra įpareigojamas priimti priešingą sprendimą – šiuo atveju viešojo administravimo subjektas gali priimti bet kokią sprendimą (ir tokį patį, koks buvo priimtas anksčiau), tačiau jame turi būti aiškiai nurodyti tokio sprendimo priėmimo motyvai (žr., pvz., LVAT 2014-02-04 nutartį administracinėje byloje Nr. A602-120/2014).

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 2 punktu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

panaikinti Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2023 m. spalio 16 d. sprendimą Nr. 90762 „Dėl teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijas“.

Komisijos sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos bylos šalys gali apskusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Komisijos nariai

Birutė Pranevičienė

Lionela Gelmanienė

Edvardas Jucius

Karine Zavgorodnaja